

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615218548
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7615218548.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej, v právnom spore žalobcu: Q. G. V., E. XX, W. V., nar. XX.X.XXXX, proti žalovanému: Obec Buglovce, Buglovce 56, IČO: 00 328 987, zastúpenému advokátom Mgr. Juraj Berčo, Spišská Nová Ves, Zimná 59, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 13C/442/2015 - 106 z 31. októbra 2019

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalovaný m á n á r o k na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „okresný súd“ alebo aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví v plnom rozsahu vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť vypratať parcelu reg. „E“ č. XXX, orná pôda o výmere 2971 m², evidovanú na LV č. XXX pre obec a kat. úz. E. (ďalej aj len ako „sporná parcela“). Žalobca je menšinovým podielovým spoluvlastníkom pozemkovej parcely, vypratanie ktorej je predmetom tohto súdneho konania. Žalovaným je obec, ktorá podľa žalobcu navezením stavebného odpadu, ktorý vznikol pri stavbe diaľnic na spornú parcelu a jeho umiestňovaním na poľnohospodársku pôdu v podielovom spoluvlastníctve žalobcu zasiahla do jeho vlastníckych práv. Za spornú skutočnosť súd považoval len to, či žalovaný mal alebo nemal oprávnenie na takéto konanie a samotný charakter výkopovej zeminy, kedy žalobca tvrdí, že ide o stavebný odpad a žalovaný trvá na tom, že išlo o terénne úpravy, ktorými zhodnotil spornú parcelu odvolávajúc sa na predchádzajúce uznesenie odvolacieho súdu v tejto veci, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok vo veci samej a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd dokazovanie zameral na proces hlasovania ostatných spoluvlastníkov, ktorí až následne, 2.4.2015 mali vysloviť súhlas s terénnymi úpravami na dotknutom pozemku výkopovou zeminou z výstavby diaľnice D1 a na oprávnenosť konania žalovaného. Skutkovými tvrdeniami žalovaného (jeho starostu) mal za preukázané, že práve starosta žalovanej obce inicioval použitie výkopovej zeminy na zasypanie krátera vzniknutého po povodniach a zosuvoch pôdy za účelom sprístupnenia cesty medzi Kočovom a Hincovcami a na podnet R. ako jedného zo spoluvlastníkov spornej parcely došlo k zasypaniu aj spornej parcely, pričom v tom čase súhlas ostatných spoluvlastníkov spornej parcely starosta neriešil a až následne R. bol nápomocný pri získavaní súhlasu ostatných spoluvlastníkov. Takto mal súd za preukázané, že žalovaný zasypal aj spornú parcelu výkopovou zeminou bez toho, aby na takéto konanie mal vopred daný súhlas ostatných spoluvlastníkov. Týchto oslovil na vyjadrenie v tejto záležitosti až následne, pričom žalobcu ako jedného zo spoluvlastníkov, i keď menšinového, nezapojil do tohto vyjadrenia, na základe čoho súd uzavrel, že dodatočné vyžiadanie si súhlasu a vylúčenie žalobcu ako jedného zo spoluvlastníkov zúčastniť sa procesu rozhodovania, je konaním v rozpore s §139 o. z. Z obsahu rozhodnutia Okresného úradu Levoča, Odbor starostlivosti o životné prostredie

z 22.10.2015 mal za preukázané, že na spornú parcelu bola žalovaným navezená výkopová zemina, bridlica, bez toho, aby pred takýmto zásahom na poľnohospodárskej pôde požiadal o stanovisko orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy s tým, že pred vykonaním terénnych úprav bol žalovaný povinný vyžiadať si odborné stanovisko pôdnej služby a na základe jej ochranných opatrení mal orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy uložiť vlastníkovi alebo užívateľovi vykonať opatrenia na ochranu pred jej poškodením a degradáciou alebo opatrenia na odstránenie nežiaduceho stavu. Z LV č. XXX mal pritom za preukázané, že sporná parcela je evidovaná ako orná pôda. Vzhľadom na to, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, že pred terénnymi úpravami a navezením výkopovej zeminy oslovil dotknuté štátne orgány na vyjadrenie sa k tomuto postupu a nepredložil ani žiaden dôkaz o tom, že výkopovou zeminou malo dôjsť k zhodnoteniu pôdy, ktorá je na liste vlastníctve vedená ako orná pôda, dospel k záveru, že žalovaný nepostupoval v zmysle platných právnych predpisov, pričom to, či výkopová zemina je stavebným odpadom a či došlo k porušeniu ustanovení zákona o odpadoch, bude predmetom posúdenia konania pred okresným úradom, ktoré je prerušené do skončenia tohto súdneho konania.

2. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že k udeleniu súhlasu s terénnymi úpravami pozemku nedošlo zákonom predpokladaným spôsobom a navyše žalovaný postupoval v rozpore s platnými právnymi predpismi, keď bez vopred daného vyjadrenia dotknutých štátnych orgánov vysypal na ornú pôdu výkopovú zeminu. Vzhľadom na to, že samotné navezenie výkopovej zeminy a terénne úpravy boli vykonané neoprávnené, súd v tomto konaní považoval za irelevantné, že žalovaný predložil nesúhlas ostatných spoluvlastníkov s terénnymi úpravami, ktoré majú vrátiť nehnuteľnosť do pôvodného stavu. Námietku žalovaného, že v spore nie je pasívne vecne legitimovaný z dôvodu, že nie je vlastníkom ani užívateľom spornej parcely a že konal so súhlasom väčšiny spoluvlastníkov, považoval za nedôvodnú. V konaní nemal za sporné, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom spornej parcely a taktiež ani skutočnosť, že navozenie výkopovej zeminy sa týka parcely č. XXX. Neoprávnenosť zásahu vykonaného žalovaným mal súd preukázanú výpoveďou samotného starostu, keď tento potvrdil, že bol to žalovaný, ktorý vysypal výkopovú zeminu a zrealizoval terénne úpravy spornej parcely. Zásah žalovaného mal preukázaný aj súhlasom vlastníkov pozemkov z 2.4.2015 vo veci predloženým samotným žalovaným, kde spoluvlastníci svojimi podpismi vyslovili svoj súhlas na terénne úpravy pozemku parcely reg. „E“ č. XXX, LV č. XXX, kat. úz. E. prebytočnou zeminou z výstavby diaľnice D1 s tým, že zhotoviteľom terénnych úprav má byť obec Buglovce“. Zo všetkých týchto dôvodov žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal nehnuteľnosť vypratať. Plne úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania postupujúc pritom v zmysle ustanovenie §262 ods. 1 a §255 ods. 1, 2 CSP konštatujúc, že nevzhliadol žiaden dôvody hodný osobitného zreteľa, a to ani vzhľadom na charakter sporu a ani na postavenie strán, pre ktorý by v zmysle §257 CSP náhradu trov konania žalobcovi nemal priznať.

3. Proti rozsudku žalovaný podáva odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Predovšetkým namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie v spore tvrdiac, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že žalovaný bol tým, kto vykonal navozenie zeminy na spornú parcelu a tiež, keď dospel k záveru, že žalovaný postupoval v rozpore s platnými právnymi predpismi, keď bez vyjadrenia dotknutých štátnych orgánov vysypal zeminu na spornú parcelu. Súd podľa neho pochybil, keď neodôvodnil, ako dospel k tomuto skutkovému záveru. Pokiaľ súd v tomto smere sa odvoláva na výpoveď samotného starostu na súdnom pojednávaní konanom 3.10.2019, žalovaný namieta aj tie skutkové zistenia súdu prvej inštancie, že starosta žalovanej obce pred súdom mal potvrdiť, že výkopovú zeminu vysypal a terénne úpravy realizoval žalovaný. Starosta žalovaného na uvedenom súdnom pojednávaní vypovedal len, že starosta umožnil „dialničiarom zasypať obecné pozemky“, pričom pri navození zeminy na spornú parcelu žalovaný konal na výzvu R. ako jedného z podielových spoluvlastníkov spornej parcely. Odvolateľ ďalej vytýka, že súd sa nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že sám sporný pozemok užíva cez právnickú osobu a poberá naň dotáciu z Poľnohospodárskej platobnej agentúry, to znamená, v užívaní spornej parcely žalobcovi nikto nebráni.

4. Odvolateľ proti rozsudku namieta tiež, že z dôvodu, že v ňom absentuje, čo presne má žalovaný vykonať, aby splnil rozsudkom uloženú povinnosť, keď spornú parcelu neužíva ani neužíval, na spornej parcele nemá žiadne hnutelné ani nehnuteľné veci a žalobcovi ani nebráni v jej užívaní. Enunciát rozsudku, ktorý kopíruje petit žaloby, považuje preto za nevykonateľný. Za nedostatok napadnutého rozsudku považuje aj to, že súd v jeho odôvodnení sa nezaoberal žalovaným uplatnenou námietkou nevykonateľnosti petitu žaloby, ktorou sa žalovaný proti žalobe bránil už aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a rozsudok preto považuje aj za nepreskúmateľný.

5. Proti rozsudku žalovaný ďalej namieta, že na nesúhlas väčšinových podielových spoluvlastníkov s uvedením pozemku do pôvodného stavu súd neprihliadal len s odôvodnením, že zemina na spornú parcelu bola navezená neoprávnene. Ak však väčšina podielových spoluvlastníkov nesúhlasí s realizovaním toho, čoho jeden zo spoluvlastníkov sa domáha žalobou na súde, podľa odvolateľa súd žalobe nemôže vyhovieť. Minimálne od hlasovania spoluvlastníkov o uvedenej otázke podľa neho ide o nútené spoločenstvo podielových spoluvlastníkov v spore, kedy absencia účasti všetkých subjektov v spore musí automaticky viesť k zamietnutiu žaloby.

6. Podľa názoru žalobcu k odvolaniu protistrany vyjadreného v podaní zo 4.12.2019 nemožno mať pochybnosti o pôsobení žalovaného v tejto veci a o jeho podiele na zapríčinení znehodnotenia parciel stavebným odpadom na základe pokynov starostu obce a teda žalovaného. Trvá na tom, že práve starosta žalovanej obce bol tým, kto inicioval navozenie zeminy tam, kde on chcel, t. j. žalovaný dlhodobo mal záujem o odpad z budovania diaľnic. Poukazujúc na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/335/2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/181/2015 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/1089/2015 podľa žalobcu rozsudok ukladajúci žalovanému povinnosť spornú parcelu vypratať nie je neurčitý ani nevykonateľný. Pokiaľ odvolateľ sa odvoláva na nesúhlas väčšiny podielových spoluvlastníkov s uvedením spornej parcely do pôvodného stavu, t. j. do stavu pred navezením stavebného odpadu žalovaným na túto parcelu, tvrdí, že ani podieloví spoluvlastníci a ani väčšina podielových spoluvlastníkov nemôže schváliť niečo, čo bolo vykonané v rozpore so zákonom. Z týchto dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný, zástupcovia ktorého vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené 18.12.2019, nevyužil svoje zákonné právo a k vyjadreniu žalobcu sa už ďalej nevyjadroval. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci nepodala.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní) a napadnutý rozsudok postupom podľa §388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 26.5.2021 o 10.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 12.5.2021 boli zverejnené na úradnej tabuli a tiež na webovej stránke odvolacieho súdu (§219 ods. 1 a 3, za použitia §378 CSP).

9. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s procesnou obranou žalovaného, že žalobca ako podielový spoluvlastník s podielom 4/64 nie je oprávnený domáhať sa vypratania celej nehnuteľnosti, pretože nie je oprávnený vykonávať právo vo vzťahu k celej parcele.

10. Podmienkou úspešnosti žaloby o vydanie veci na strane žalobcu je preukázanie jeho vlastníckeho práva, teda aktívnej vecnej legitímácie v spore. Bez toho žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá prislúcha vlastníkovi. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o výlučného vlastníka, bezpodielového spoluvlastníka alebo podielového spoluvlastníka, pretože vo vzťahu spoluvlastníkov k tretím osobám každému zo spoluvlastníkov samostatne prislúcha aktívna vecná legitímácia domáhať sa súdnej ochrany, ako by bol vlastníkom celej veci. V sporoch s inými osobami ohľadne spoločnej veci má teda každý zo spoluvlastníkov samostatné právo domáhať sa ochrany pred neoprávneným zásahom tretích osôb do tohto vlastníctva, tak napr. v zmysle §126 o. z. najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

11. Aplikujúc uvedené na posudzovaný prípad žalobca ako podielový spoluvlastník vypratávanej nehnuteľnosti bez ohľadu na výšku svojho spoluvlastníckeho podielu na spoločnej veci a bez ohľadu na vôľu ostatných podielových spoluvlastníkov samostatne sa môže na súde, a to hoci aj s úspechom, domáčať ochrany vlastníckeho práva napr. aj žalobou na vypratanie nehnuteľnosti v zmysle §126 o. z. Úspech podielového spoluvlastníka v takomto spore závisí od naplnenia ostatných hmotnoprávných aj procesnoprávných podmienok, na zistenie ktorých vrátane toho, či navrhované rozhodnutie bude

vykonateľné v zmysle §185 ods. 3 CSP súd posudzuje a prípadné dôkazy o nich vykonáva aj bez návrhu. Z uvedených dôvodov pre existenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore bez ohľadu na hoci aj nesúhlasnú vôľu ostatných podielových spoluvlastníkov s postupom v tomto spore, predmetom ktorého je vypratanie nehnuteľnosti, bolo irelevantné zaoberať sa posudzovaním prípadnej (ne)platnosti žalovaným predloženého dôkazu o nesúhlase ostatných podielových spoluvlastníkov s navrátením nehnuteľnosti do pôvodného stavu, t. j. do stavu pred jej zaprataním výkopovou zeminou, či stavebným odpadom.

12. Žalobca však v spore nesie procesnú zodpovednosť nielen za preukázanie ním tvrdených skutočností zakladajúcich nárok, ohľadom ktorého sa domáha súdnej ochrany, ale aj za to, že ním navrhovaný petit žaloby, ktorý súd preberá do enunuciátu svojho rozhodnutia, je vykonateľný, že vo vykonávanom rozhodnutí práva a im zodpovedajúce povinnosti sú určené presným a nepochybným spôsobom, pretože to je nevyhnutným materiálnym predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia a samotnou podstatou exekučného konania. Ak má byť nejaké právo a jemu zodpovedajúca povinnosť vynucovaná exekúciou, musia byť tieto stanovené tak, aby exekučný súd vedel, čo má byť výkonom rozhodnutia vynútené. Rozhodnutie, ktoré nespĺňa tieto predpoklady, stráca pre strany, najmä pre víťaznú sporovú stranu význam, pretože plnenia z takéhoto rozhodnutia oprávnený sa nemôže domôcť, nakoľko súd buď exekúciu nenariadi alebo mu nesprávne nariadenú exekúciu v každom štádiu konania zastaví.

13. Rozhodnutie po materiálnej stránke je vykonateľné len vtedy, ak obsahuje presné vymedzenie práva a povinností k plneniu, presný rozsah a obsah plnenia. Rozhodnutie, ktoré tieto náležitosti nemá, nie je vykonateľným rozhodnutím a nemôže byť podkladom pre výkon rozhodnutia (exekúciu). V civilnom sporovom procese, akým je aj prejednávaný prípad, právna úprava žalobcovi ukladá povinnosť formulovať žalobný návrh - petit. Ten musí byť jasný, zrozumiteľný, určitý a presne formulovaný tak, aby bola splnená požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku, t. j. aby bolo možné žalobný petit prevziať do výroku rozsudku a následne vykonať niektorým zo spôsobom výkonu exekúcie.

14. V prejednávanom prípade súd prvej inštancie posudzovaním petitu žaloby z hľadiska jeho vykonateľnosti sa zaoberal len v súvislosti s posúdením, či pojem „vypratať“ nehnuteľnosti v tomto konkrétnom prípade je dostatočne určitý, t. j. či presne, jasne a nezameniteľne individualizuje povinnosť žalovanému rozsudkom uloženú, s čím s odkazom na konkrétne rozhodnutia odvolacích súdov a najvyššieho súdu sa vysporiadal v prospech vykonateľnosti žalobcom navrhovaného petitu žaloby. Vykonateľnosť navrhovaného rozsudku však neposudzoval z toho hľadiska, že v posudzovanej veci z obsahu žaloby i k nej pripojených listín vyplýva, že žalobca sa domáha vypratania nehnuteľnosti (pozemkovej parcely) zapísanej v registri „E“, t. j. parcely, ku ktorej sú síce založené právne vzťahy, ale jej hranice v teréne nie sú zreteľné (v katastrálnej mape sú zlúčené do väčších celkov alebo rozdelené do viacerých parciel). Žalobca k žalobe nepripojil žiadnu identifikáciu predmetnej parcely (najmä geometrický plán) a ním formulovaný petit žaloby, ktorý súd má prevziať do enunuciátu svojho rozsudku, za tohto stavu je preto neúplný, keďže ním navrhovaný výrok rozsudku je nevykonateľný v exekučnom konaní.

15. Ak je predmetom konania nehnuteľnosť, či práva k nej, musí byť táto už v žalobe (petit ktorej s preberá do rozsudku) označená určitým spôsobom, vychádzajúcim zo zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), prípadne nehnuteľnosť musí byť špecifikovaná geometrickým plánom a podobne tak, aby rozsudok vyhovoval procesnej požiadavke formálnej a materiálnej vykonateľnosti a bol spôsobilým exekučným titulom. Rozhodnutie súdu, ktorým by bolo vyhovené žalobe, ktoré by nebolo vykonateľné v exekúcii, by bolo pre žalobcu bezvýznamné.

16. V prejednávanej veci žalobca sa domáha na žalovanom vypratania nehnuteľnosti, ktorej je podielovým spoluvlastníkom zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. E. ako parcela registra „E“ č. XXX - orná pôda o výmere 2971 m². Parcela registra „E“ je parcela zapísaná v katastri, ale jej hranice nie sú v teréne viditeľné (na rozdiel od parciel registra „C“, ktorých hranice sú v teréne viditeľné). V praxi ide najčastejšie o prípad malých rolí, ktoré v minulosti začalo obhospodarovať jednotné roľnícke družstvo a počas neskorších mapovaní sa zamerala len veľká roľa obhospodarovaná jednotným roľníckym družstvom. Tým pádom v súčasnosti sa nedá povedať, kde presne v rámci celej veľkej role sa nachádza maličká parcela registra „E“. Parcelu registra „E“ je možné zmeniť na parcelu registra „C“ geometrickým

plánom na obnovu pôvodnej parcely, ktorý zhotovujú zväčša súkromné geodetické firmy. Inak vzťahy k parcelám registra „E“ sa vysporadúvajú registrom obnovenej evidencie pozemkov (ROEP).

17. Vzhľadom na to, že v danej veci predmetom vypratania je parcela registra „E“, bez jej identifikácie najmä geometrickým plánom nie je možné zistiť, kde sa daná parcela žalobcu v teréne nachádza a ako prebiehajú jej hranice. Z dôvodu, že žalobca sa domáha vypratania určitej nehnuteľnosti, musí byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, kde sa táto parcela v teréne nachádza, kde prebiehajú v prírode jej hranice, aby v prípade prípadnej exekúcie, t. j. núteného výkonu súdneho rozhodnutia mohol byť rozsudok súdu vykonateľný, aby bolo jednoznačne zistiteľné, či žalovaný súdne rozhodnutie rešpektoval alebo nie. Súdny exekútor, ktorý v budúcnosti by vynucoval rešpektovanie exekučného titulu totiž nemá oprávnenie na mieste samom jednostranne stanovovať priebeh hranice jednotlivých pozemkov a jej vymedzenie musí byť celkom jednoznačné a zrejmé, vyplývajúce zo súdneho rozhodnutia, katastra nehnuteľností, geometrického plánu a pod. Pri parcelách registra „E“, ktoré zo svojej podstaty sú definované tak, že ich hranice v teréne nie sú viditeľné, bez ďalšieho takáto identifikácia možná nie je.

18. Z uvedených dôvodov žalobcom navrhované súdne rozhodnutie nie je vykonateľné z dôvodu, že predmetom vypratania na základe neho má byť nehnuteľnosť označená síce identifikačnými znakmi v súlade so zápisom v katastri nehnuteľností, ale nedostatočne na to, aby v teréne bola identifikovateľná jednoznačne a nezameniteľne s inou parcelou, prípadne jej časťou. V prípade dobrovoľného nerešpektovania v súdnom rozhodnutí uloženej povinnosti nútený výkon rozhodnutia by bol preto nemožný. V danom prípade neboli pritom splnené zákonné podmienky na postup súdu podľa §129 ods. 1 CSP, pretože žaloba spĺňa všetky formálnoprávne náležitosti, t. j. je z nej zrejmé, čoho sa týka, čo sa ním sleduje, nejde o podanie neúplné, ani nezrozumiteľné, akurát žalobcom navrhované znenie žalobného petitu nemôže byť prevzaté do rozsudku súdu z dôvodov nevykonateľnosti takéhoto súdneho rozhodnutia, a to je dôvod, ktorý vedie k zamietnutiu žaloby.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa §388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol bez toho, aby bolo potrebné zaoberať sa posudzovaním otázky odvolateľom namietaného nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore.

20. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa §396 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia odvolací súd o trovách konania rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP, pretože v konaní v celom rozsahu bol úspešný žalovaný, kým žalobca bol v celom rozsahu neúspešný. Žalovaný preto v celom rozsahu má nárok na náhradu trov celého konania proti neúspešnému žalobcovi, pričom trovy mu preukázateľne vznikli najmä v štádiu konania pred súdom prvej inštancie, ale aj v odvolacom konaní. Neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady v zmysle §262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).